

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**СТРУКТУРНІ ОЗНАКИ ТА СЕМАНТИКА ПАРЕМІЙ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА
УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ**

Студентки групи Пкор 21-19
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.06__ Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська
Сизонюк Мар'яни Олегівни

Науковий керівник:
Тогобицька А. І.
Національна шкала _____
Кількість балів
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. Роль паремій серед лексичних засобів мови	5
1.1 Лексичні засоби мови та їх характеристика.....	5
1.2 Особливості та класифікація фразеологічних одиниць.....	8
1.2.1. Семантична класифікація фразеологічних одиниць.....	10
1.2.2. Місце паремій серед фразеологічних одиниць.....	12
1.3 Паремії як стійкі словосполучення.....	14
1.3.1. Розмежування прислів'їв та приказок, а також їх відмінність від інших одиниць паремій.....	15
Висновки до Розділу 1	17
РОЗДІЛ 2. Ізоморфні та аломорфні риси паремій в корейській та українській мовах	18
2.1 Походження паремій корейської та української мов.....	18
2.2. Спільні та відмінні структурні і семантичні ознаки корейських і українських паремій.....	21
2.3 Ритмічність та рима в корейських та українських пареміях.....	24
Висновки до Розділу 2	26
ВИСНОВКИ	28
АНОТАЦІЯ	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	34

ВСТУП

Паремії, які також відомі як прислів'я або приказки - це короткі висловлювання, що містять мудру думку або настанову. Вони є одним з найбільш поширених видів фразеологізмів і є важливою частиною культурного спадку та мови усіх народів світу, передаючись з покоління в покоління, збираючи багатогранний народний досвід людей.

Паремії мають на меті передати певну істину або мудрість, найчастіше за допомогою порівнянь, аналогій або образів. Вони можуть бути використані як засіб навчання людини на прикладі змісту прислів'я чи приказки та формування певних цінностей, а також як засіб розвитку комунікативних вмінь та спілкування з іншими людьми. Паремії допомагають передати певну інформацію та заохочення, спрощують спілкування, збагачують мовлення та роблять його більш ефективним. Вони можуть використовуватися в різних контекстах, включаючи літературу, різні публічні виступи з промовами, чи просто в повсякденній розмові між людьми.

Вивчення паремій несе у собі величезне лінгвокультурне значення, яке важливе для розуміння культурної спадщини народу та його ідентичності. Крім того, використання паремій може допомогти у побудові ефективного та порозумілого діалогу з представниками інших країн та культур. Наприклад, у бізнесі використання паремій може допомогти побудувати гарні стосунки з колегами з інших країн, які мають відмінний культурний контекст. Вивчення та використання відповідних паремій іншої культури може допомогти зрозуміти цінності та традиції носія іншої мови, що допоможе зберегти повагу та доброзичливість співрозмовника у міжкультурному спілкуванні, а також підвищить рівень взаєморозуміння.

Актуальність теми обумовлена великою кількістю дискусій навколо такого явища як паремії. Їх місце в складі мови не визначено до кінця, а також їх відокремлення між собою.

Об'єктом дослідження є паремії корейської та української мов.

Предметом дослідження є структурні та семантичні ознаки паремій корейської та української мов. Їх спільні та відмінні риси в обох мовах.

Мета роботи – з'ясувати до якого рівня мови належать паремії, знайти їх місце в системі мови; знайти ізоморфні та аломорфні ознаки паремій двох мов.

Для досягнення мети було необхідно вирішити такі **завдання**:

- 1) вивчити спеціальну та загальну літературу з досліджуваної теми
- 2) зібрати матеріал для роботи
- 3) провести аналіз на основі зібраних матеріалів

Матеріал дослідження: 100 корейських та 100 українських паремій, на основі яких проводилося дослідження.

Основними **методами** дослідження є описовий, зіставний та метод суцільної вибірки.

Наукова новизна роботи полягає у глибшому розгляді проблеми віднесення паремій до першого рівня мови, а також їх співставлення на межі двох мов.

Практичне значення значення роботи у тому, що результати можуть бути використані як матеріал для написання посібників, методичних матеріалів, підручників, словників тощо.

РОЗДІЛ 1. РОЛЬ ПАРЕМІЙ СЕРЕД ЛЕКСИЧНИХ ЗАСОБІВ МОВИ

1.1 Лексичні засоби мови та їх характеристика

Лексичний засіб - це слово, або комбінація слів, що має своє значення та використовується для передачі інформації. Слово є основним лексичним засобом мови, яке використовується для вираження думок, ідей, понять та інших позначень. Слова можуть мати різне значення, від абстрактних до конкретних, і можуть використовуватися в різних контекстах, щоб передати різні ідеї. Вони можуть бути використані для передачі інформації, створення настрою та емоційного впливу на аудиторію.

Слова можуть бути відокремлені одне від одного за допомогою розділових знаків та інших знаків пунктуації, щоб створити зрозумілий текст. Крім того, слова можуть бути поєднані в різні мовні структури, такі як речення, абзаци та текстові блоки, щоб передати складні ідеї та концепції.

Як самостійна частина мови, слово має такі ознаки, як:

- 1) значення слова (кожне слово прив'язане до певної речі, дії або поняття, що спільне для носіїв однієї мови)
- 2) відтворюваність під час розмови (слова не утворюються безпосередньо під час бесіди, а виходять з пам'яті, як готова одиниця)
- 3) ціліність (всередину слова не можна вставити морфему чи інше слово без зміни значення самого слова)
- 4) комунікативність (однакове сприйняття та розуміння слова між носіями однієї і тої ж мови)
- 5) лексико-граматична закріпленість (немає слова яке б було винятком в мові, кожне з них відноситься до певної частини мови)
- 6) ідіоматичність (значення слова не можна розібрати на окремі компоненти, оскільки воно є результатом взаємодії всіх компонентів слова)

Беззаперечно, поняття слова виступає його семантичною основою, але його значення не обмежується тільки ним, так як існують паралельні значення, які зазвичай утворюються різними стилістичними асоціаціями, емоційно-експресивним наповненням слова або граматично за допомогою додавання до кореня слова різних афіксів. Це явище також називають конотацією слів. Конотація слів - це сукупність емоційних, соціальних, культурних та інших асоціацій, які виникають у нашому мозку під час сприйняття та використання слів. Конотація може бути позитивною, негативною або нейтральною.

Але навіть при набутті іншого значення при конотації, слово не втрачає слово основного значення. Таким чином значення слова починає визначати контекст, в якому воно вживається, надаючи додаткову інформацію для розпізнавання.

Позитивна конотація слів виникає, коли вони пов'язані з приємними асоціаціями, такими як краса, доброта, щастя. Наприклад, слово «радість» має позитивну конотацію, оскільки воно асоціюється з приємними емоціями та щасливими подіями.

Негативна конотація слів виникає, коли вони пов'язані з неприємними асоціаціями, такими як біль, смерть, насильство. Наприклад, слово «біль» має негативну конотацію, оскільки воно асоціюється з неприємним відчуттям та стражданням. Нейтральна конотація слів виникає, коли вони не мають ні позитивних, ні негативних асоціацій. Наприклад, слово «стіл» має нейтральну конотацію, оскільки воно не викликає жодних емоцій або асоціацій. Також конотація слів часто з'являється у випадках, коли до кореня слова додається певний афікс, щоб змінити його сприйняття. Наприклад «рука – ручка», «нога – ніжка». Додавання афіксів перетворюють нейтрально забавлені слова на позитивно забарвленні.

Така забарвленість конотацією може бути як і загальноживаною, так і індивідуальною. Наприклад слова верба та калина асоціюються в українського народу з Батьківщиною, так само як 무궁화 – «гібіскус» у корейців. Також індивідуальна забарвленість слів може бути викликана негативними або позитивними спогадами людини з певною річчю. В таких випадках нейтрально забарвлене слово стає емоційно забарвленим при додаванні конотативного компоненту.

Конотативний компонент – це сукупність всіх асоціацій, емоцій, оцінок та аспектів, які пов'язані зі значенням слова, окрім його прямого лексичного значення або денотативного компонента. В якості таких компонентів виступають емоційність, оцінка, та образність.

Емоційність є одним з найважливіших компонентів конотації слів. Вона відображає емоційні реакції, які люди викликають у вживанні певних слів. Емоційність може бути позитивною, негативною або нейтральною. Емоційність може бути важливою при використанні слів у мовленні, оскільки вона може вплинути на те, як люди реагують на вживання певних слів. Наприклад, позитивна емоційність може викликати приємні асоціації та відчуття, тоді як негативна емоційність може викликати дискомфорт, страх та інші негативні емоції.

Крім того, емоційність може мати важливе значення в перекладі слів, оскільки вона може впливати на вибір еквівалентів у інших мовах. Якщо емоційний компонент слів не враховувати при перекладі, то може виникнути незрозуміння або неправильне сприйняття тексту.

Оцінка, як конотативний компонент тісно пов'язана з емоційністю. Вона є важливим конотативним компонентом слів. Оцінка відображає оцінні судження, які люди пов'язують з певними словами. Зазвичай компонент оцінки використовуються по відношенню до людей («п'яниця, майстриня, нероба, роззява»), їх дій та поведінки («вициганювати, тинятися, зазнаватися»). Оцінка може бути як позитивною, так і негативною.

Позитивна оцінка може виражати симпатію, повагу, захоплення тощо, наприклад, слово «великий» може мати позитивне значення, що відображає розмір, вагу, важливість тощо.

Негативна оцінка може відображати неприязнь, зневагу, засудження тощо. Наприклад, слово «гидкий» може мати негативне значення, що відображає відчуття відрази, огиди.

Оцінка може бути прямо вираженою, наприклад, у слові «відважний», а може бути і прихованою за допомогою інших конотативних компонентів, наприклад, у слові «цікавий».

У фразеологічних одиницях оцінка також може бути виражена прямо або приховано, і вона зазвичай додає до значення фразеологізму емоційну окрасу. Наприклад, у фразеологізмі «біла ворона» оцінка є прямо вираженою, що відображає рідкість та непоширеність певної якості або ознаки. У фразеологічному звороті «вистачає і грошей, і розуму» оцінка прихована, що відображає незадоволення і недоліки людини, про яку йдеться.

Образність, як конотативний компонент не так часто вживається як емоційність або оцінка, та зазвичай не визнається як рівний їм. Образність містить в собі приховане порівняння, яке не показує відображення реального явища об'єктивного та суб'єктивного характеру. Наприклад слова змія, щур, осел, свиня, які здавалося б нейтрально забарвлені, мають інше метафоричне значення при використанні компоненту образу. Таким чином вони перетворюються на людські властивості і використовуються, коли людина хоче вказати на якусь рису або поведінку іншого.

1.2 Особливості та класифікація фразеологічних одиниць

Як було сказано раніше, лексичні засоби мови не обмежуються лише тільки словами, а й включають в себе різні словесні утворення такі як фразеологічні одиниці, або просто фразеологізми. Що цікаво, належачи до лексичної системи мови, фразеологізми схожі своєю властивістю до словосполучень, що пов'язують собою лексичний та синтаксичний рівні мови.

Їх можна розглядати як одиниці мовленнєвого макрорівня, оскільки вони складаються зі стійких лексичних та граматичних компонентів, які взаємодіють між собою у складі речення. Наприклад, фразеологічне вираз «закладати в ґрунт» складається з дієслова «закладати» та іменника «ґрунт», і має визначене стійке значення, що відрізняється від літерального значення складових слів. У фразеологічних одиницях також важлива синтаксична структура, оскільки зміна порядку складових може призвести до втрати стійкого значення.

Словосполучення завжди порушують межу рівнів своєю формою та функцією в реченні, і не важливо чи вільне воно, чи стійке. Їх форма, що визначається

декількома словами виконує у реченні комунікативну функцію, в той час як з точки зору функції, вони мають номінативну функцію що властива словам. І так як словосполучення не мають зі словами спільної функції, через це вони втрачають такі ознаки слова, як цільність та ідіоматичність. Словосполучення поєднує значення слів, що його утворюють та пов'язані певними зв'язками (наприклад синє небо – ознака по відношенню до предмету; крапля в морі, кусень хліба – частина по відношенню до цілого), збираючи їх в одне загальне.

Через відсутність цільності у вільних словосполучень, їх компоненти можна замінити на інші, що будуть підходити значенню та контексту, в якому це словосполучення вживається. Наприклад в словосполученні ясна голова слово ясний можна замінити синонімічно такими прикметниками, як тямущий, розумний, мудрий, або антонімічно дурний, нетямущий тощо. А також може бути замінене слово, по відношенню до якого і використовується дані прикметники (наприклад ясна година).

Натомість стійкі словосполучення, або ж фразеологізми визначаються цільністю, ідіоматичністю значень в рамках семантичної поєднуваності слів та виступають у реченні неподільним сполученням слів, що поводять себе як один єдиний член речення. В цьому випадку, словосполучення більше наближені до слова, та часто виступають як його еквівалент. З цього можна зробити висновок, що головною семантичною особливістю фразеологізма є цільність та незмінність значення, що воно виражає.

Також важливо зазначити, що з цього виходить інша важлива особливість фразеологізмів, така як незмінність структурного складу. Порядок лексем в фразеологічних одиницях закріплений та самі лексеми не можуть бути замінені на інші.

Через цю незмінність складу, фразеологічні одиниці також отримують і відтворюваність під час розмови як готової сталої конструкції. Так як і слова, вони не утворюються безпосередньо під час діалогу, як вільні словосполучення, а виходять з пам'яті та використовуються в певному контексті.

Таким чином, порівнюючи фразеологізми зі словом та вільним словосполученням можна виділити такі головні особливості:

- 1) значення слів в фразеологічній одиниці зливаються в одне ціле;
- 2) усталений порядок лексем в одиниці;
- 3) метафоричність в семантиці

Також головним питанням все ще залишаються критерії відокремлення фразеологічних одиниць від інших лексичних засобів. Зазвичай дослідники цього питання беруть один з критеріїв, щоб побудувати теорію на його основі. Так наприклад В. В. Виноградов в якості такого критерія використовував цільність значення фразеологічної одиниці, та її семантичну неподільність, а Булаховський Л. А. – незмінність лексемного складу фразеологізма, та неможливість дослівного перекладу на іншу мову, не втрачаючи при цьому семантичне значення певної одиниці.

Але виділення всього однієї ознаки недостатньо для цього. Лише в сукупності своїх ознак фразеологічні одиниці можуть бути відокремлені як особливі одиниці в лексичних засобах мови.

1.2.1. Семантична класифікація фразеологічних одиниць.

Через те, що фразеологізми мають величезний розмах значень, структури та функцій в мовленні, їх класифікація стає доволі складним питанням, досліджуючи яке, можна постійно натикатися на протиріччя.

Першим, хто описав особливі ознаки фразеологічних одиниць та зробив їх примітивну класифікацію був один із найвидатніших лінгвістів двадцятого століття – швейцарський мовознавець Шарль Баллі. Саме він відділив в галузі фразеології вільні словосполучення та фразеологічні групи.

Також існують і інші способи розподілу фразеологічних одиниць. Один з таких способів був представлений Реформатським О. О. Його спосіб полягає в класифікації за допомогою слів, що еквівалентні певній фразеологічній одиниці, та виділяє такі категорії як:

- 1) субстантивно – ад'єктивні (іменнико – прикметникові)
- 2) вербальні (дієслівні)
- 3) адвербальні (прислівникові)

Значний крок вперед для фразеології допоміг зробити й Виноградов В. В. За його працею, фразеологізми можна розділити на три категорії:

- 1) фразеологізми зі стійким значенням (фразеологізми, у яких зв'язок між значенням і компонентами є нерозривним і не може бути пояснений за допомогою звичайного сумісного значення окремих слів. Такі фразеологізми є стійкими в мовленні і не можуть бути замінені аналогічними словосполученнями. Наприклад, фразеологізм «дати зуб на золото» має стійке значення «бути дуже цінним». Зв'язок між значенням і компонентами фразеологізму є нерозривним, а походить він, мабуть, зі старовинних повір'їв про магічні властивості зубів. Таке значення не може бути пояснене сумісним значенням окремих слів «дати», «зуб» та «золото»);
- 2) фразеологізми зі значенням, що розвивається (фразеологізми, які мають первісне буквально значення, але з часом отримали також і переносне або фігуральне значення. Це означає, що у процесі мовленнєвого вживання фразеологізмів їх переносне значення починає витісняти первісне, буквально значення. Наприклад, фразеологізм «з'їсти зуб на зуб» має первісне значення «погризти їжу», але у переносному значенні означає "пережити тяжкі часи, перенести скруту". Також можна навести приклад фразеологізму «рука в руці», який початково мав буквально значення «рука поруч з рукою», але у переносному значенні означає «співпрацювати, працювати разом»);
- 3) фразеологізми зі значенням, що мінливе (фразеологізми, значення яких може змінюватися в залежності від контексту та ситуації. Ці фразеологізми мають більш широке, абстрактне значення, яке може інтерпретуватися по-різному в різних ситуаціях. Наприклад, фразеологізм «брати на гору» може мати різні значення, в залежності від контексту. У вузькому розумінні, він означає «здійснювати важливе рішення», але в ширшому розумінні може мати значення «вирішувати складну задачу, займатися важливим питанням». Значення фразеологізму «брати на гору» може також змінюватися в залежності від того, в якому контексті він вживається, наприклад, «брати на гору» питання про розвиток економіки може мати інше значення, ніж «брати

на гору» питання про відносини між колегами на роботі. Тобто вони можуть бути використані в різних ситуаціях з різними інтерпретаціями, що залежать від контексту).

1.2.2. Місце паремій серед фразеологічних одиниць

Хоч поділом фразеологічних одиниць займалося багато вчених, в мові все ще залишається дуже багато лексичних засобів, яких дуже важко віднести до якоїсь певної категорії. І одними з таких засобів є паремії. Не рідко вчені відносять їх до стійких фразеологічних одиниць. Але зазвичай їх пропонують не записувати в розділ фразеології в цілому.

Паремії, на відміну від звичних фразеологізмів мають форму речень, а не словосполучень. Але вони стають схожими на метафоричні фразеологічні одиниці завдяки їх узагальненому семантичному значенню, що поєднує в собі всі лексеми певної паремії. І через те, що вони мають форму речення, то включати їх в засоби лексичної системи вчені зазвичай не наважуються, хоча й на основі деяких паремій можуть утворюватися фразеологізми. В більшості випадків люди починають використовувати лише частину певної паремії, так як її семантичне значення відоме більшості, наприклад: робота не вовк (робота не вовк, в ліс не втіче), скільки вовка не годуй (скільки вовка не годуй, а він все одно в ліс дивиться).

Але наряду з вченими, що не включають паремії до фразеологічних одиниць, є й багато не згодних. Вони пояснюють це тим, що в прислів'їв та приказок є потрібні для включення до фразеології незмінність значення, усталеність форми та порядку лексем, відтворюваність та комунікативність.

Шанський М. М. виділяв у фразеології поруч з трьома категоріями фразеологічних одиниць, що запропонував В. В. Виноградов, четверту – фразеологічні вирази, до яких би входили цитати, прислів'я, приказки, крилаті вирази тощо. І це підкріплюється тим, що паремії відтворюються у мовленні як готові одиниці з одним і тим ж складом лексем. Але так як паремії по своїй структурі мають форму речення, вони підлягають синтаксичному аналізу. І навіть їх номінативна

функція не може стати достатньою причиною їх віднесення до фразеологічних одиниць, так як вільні словосполучення також її виконують.

Також головна відмінність паремій від фразеологізмів у тому, що в структурному аспекті вони представляють собою завершене речення, так як, на відміну від фразеологізмів, значення яких може бути передане словом або словосполученням, в своєму значенні вони несуть не поняття, а судження.

На відміну від фразеологізмів, що не мають такої функції, прислів'я можна розглядати на двох рівнях - буквальному та переносному. Буквальний план паремії відображає пряме і очевидне значення словосполучення, яке входить до складу паремії. Наприклад, у прислів'ї «Гаряча каша ще й з маслом їсться» буквальне значення виразу «гаряча каша» означає їжу з високою температурою.

Переносний план паремії передає фігуральне значення виразу, що виходить за межі прямого значення слів. Наприклад, у тій же паремії «Гаряча каша ще й з маслом їсться» переносне значення полягає в тому, що багато речей або ситуацій можуть бути приємними, якщо до них додати щось цінне або приємне.

У багатьох пареміях буквальний та переносний плани пов'язані між собою і взаємодіють. Наприклад, у прислів'ї «За деревами ліс не бачити» буквальне значення означає, що з далекого відстані не видно окремих дерев, але переносне значення передає ідею, що дуже часто людина не бачить цілісного образу, бо бачить лише окремі його елементи.

Приказки ж зазвичай передають своє значення лише в прямому значенні і взагалі немає нічого спільного з фразеологізмами. За період вивчення паремій до складу приказок було віднесено такі фразеологічні одиниці, як: «Гроші роблять гроші»; «Як сієш, так і жнеш»; «Береженого Бог береже».

Тому можна сказати, що на відміну від фразеологізмів, в яких лексеми в певній одиниці майже завжди не мають самостійного семантичного значення, прислів'я та приказки містять слова з семантичною самостійністю. Але бувають і винятки з цього судження, так як в змісті деяких прислів'їв власне присутні фразеологізми, наприклад в таких випадках як: «Говорити на чужому куці», «На безталанну годину - все коту

під хвіст». Тому, щоб розуміти значення подібних прислів'їв, треба знати семантичне значення фразеологізмів в їх складі.

1.3 Паремії як стійкі словосполучення

На даний етап дослідження прислів'їв та приказок не можна абсолютно дати абсолютно точну характеристику одиниць, що можна відносити до них. Насамперед через те, що ці складні словесні вирази мають кілька планів. З одного боку вони як і фразеологізми – стійкі словосполучення, а з іншого – завершена думка у формі речення. А також вони можуть бути представлені як художня мініатюра, що окреслює факти реальності.

Через таку плановість паремій, вченим не вдалося прийти до спільного рішення щодо створення певної категорії в фразеології, в яку б вони відносились. Так як вони не є еквівалентом слова, а несуть у собі значення цілої розповіді, та представляють завершену думку.

Через складність віднести паремії до існуючого класу, серед вчених також виникла думка створити пареміологічний рівень мови, спеціально для таких одиниць. Але навіть, якщо в теорії це працює, то викликає нові труднощі на практиці. Так як мова і мовлення не одне і те ж поняття. Мову можна охарактеризувати як набір словесних та граматичних норм, а мовлення – граматики та маніфестації словника безпосередньо під час промови. Але також багато граматичних правил виконують також і словесні функції і навпаки, що також плутає. За приклад можна взяти такі речення, як «Підлога помита шваброю» та «Підлога помита прислугою». Обидва речення однакові по своїй граматичній формі, але через живу істоту в вигляді іменника в другому з них, вони передають різні зв'язки між об'єктами.

Якщо брати не всю мовну систему цілком, а зупинитися тільки на словниковій частині, тобто на наборі простих лексичних одиниць, то картина змінюється, так як зв'язки між рівнями виявлені краще.

Кожен з рівнів є автономним. Нижній – лексичний, основний рівень, за допомогою якого ми висловлюємо буквально усе, включаючи зв'язки, що

висловлюються фразеологічними одиницями. Середній рівень – фразеологічний, слугує як доповнення до основного лексичного та допомагає висловити поняття, які мають певну стилістичну забарвленість та експресію. Та верхній рівень – пареміологічний, що включає в себе певні одиниці словесних утворень, такі як прислів'я, приказки, афоризми тощо. Він слугує для окреслення типових ситуацій у житті, та запам'ятовування певних логічних та життєвих правил. Як особливі комунікативні одиниці, вони є продуктом колективного надбання, отримавши згоду всіх людей на одне єдине значення та контекст.

1.3.1. Розмежування прислів'їв та приказок, а також їх відмінність від інших одиниць паремій.

Розмежування прислів'їв та приказок завжди було складним питанням. Зазвичай коли ми говоримо про ці одиниці паремій, ми не відділяємо їх, а використовуємо як один клас мовленєвих утворень. Та й саме словосполучення «прислів'я та приказки» використовується не тільки для позначення лише двох видів одиниць паремій, а для всього фольклорного жанру висловів в цілому, що об'єднані терміном «паремія».

Прислів'я ми розглядаємо як короткий повчальний образний вислів з певною категоричністю ствердження або заперечення, що закріпився в мовленні та використовується в ньому неоднозначно по принципу аналогії. Вони представлені як історичний досвід певного народу за життя у суспільстві. Приказки ж – загальноприйняті образні вислови, що дають емоційну оцінку та використовуються для аналогії певних життєвих явищ.

Найбільш вживаним фактором розмежування цих висловів є факт наявності у прислів'їв переносного значення, в той час як приказки його зазвичай позбавлені.

Афоризми ж як окремий тип паремій часто навіть і не виділяється вченими, так вони з легкістю можуть вливатись в тип прислів'їв або приказок, коли вони з часом втрачають автора. Наприклад вираз «Час - це гроші». Цей вираз, який зазвичай приписують Бенджаміну Франкліну, почав жити своїм життям як афоризм, але з

часом став прислів'ям, що означає, що час - це дорогий ресурс, який варто використовувати розумно; «Без праці не буде й обіди». Ця приказка означає, що якщо ви не працюєте, ви не зможете заробити достатньо грошей, щоб купити їжу для себе. Приказка, ймовірно, виникла як афоризм, що підкреслює важливість праці в житті; «Хто шукає, той знаходить». Цей вираз почав жити своїм життям як афоризм, що підкреслює важливість пошуку для досягнення мети. З часом він став прислів'ям, що означає, що якщо ви шукаєте щось з достатньою наснагою, ви знайдете його.

Ці приклади показують, що афоризми можуть стати прислів'ями та приказками, якщо їх ідеї є універсальними і актуальними для багатьох людей. Вони можуть стати невід'ємною частиною культури і мови, яку вони відображають.

В корейській мові, при вивченні паремій, вони також не мають певного розмежування між прислів'ями та приказками та існують як одине поняття під назвою 속담. Це слово для визначення паремій – китайського походження. І хоча воно вживається частіше ніж інші, також існують власнокорейські варіанти назви, такі як 옛말 або 상말.

В роботі Ко Джонока «Дослідження корейських прислів'їв та приказок (조선 속담 연구)» використовуються переважно такі терміни як «속담» для визначення усіх типів паремій, 이언 – для визначення приказок, та 격언 – для визначення прислів'їв. Спеціальних термінів для афоризмів та інших типів паремій Ко Джоноком не використовується, але не можна відкидати їх існування в мові, так як багато афоризмів вже записані у склад приказок.

Також в корейській мові присутні особливості граматичної структури мови, що допомагають відрізнити види паремій між собою. Так характерною особливістю приказок є інфінітивне закінчення присудка в кінці речення, наприклад 썩은 새끼로 범 잡기 – «зловити тигра гнилою мотузкою», 남의 불어 게굽기 – «смажити краба на чужому вогні». Такою ж особливістю мають поговірки: 검둥 개 미역 감기기 – «як чорну собаку мити».

Також поговірки часто мають в своєму складі такі порівняльні частки, як 듯 та 처럼, а також закінчується такими прикметниками, як 듯하다 та 같다.

Висновки до Розділу 1

Підсумовуючи усе сказане у Розділі 1, можна отримати такі висновки:

- 1) Паремії це важливий лексичний засіб мови, що допомагає в передачі звичаїв, традицій, настанов та мудрості народу. Вони містять узагальнення життєвого досвіду, який передається з покоління в покоління. Паремії є короткими, запам'ятовувальними та висловлюють загальну правду або рекомендації. Вони можуть використовуватися в різних жанрах мовлення, таких як розповіді, дискусії, лекції, наукові статті тощо. Паремії часто використовуються для посилення аргументів, установок або точки зору.
- 2) Однією з головних функцій паремій є передача культурної спадщини. Ці вислови відображають особливості національного характеру, настанов та традицій народу. Паремії також можуть мати педагогічну функцію, оскільки вони передають моральні та етичні норми, які важливі для виховання дітей та молоді. Крім того, паремії можуть виконувати і комунікативну функцію, допомагаючи узгоджувати з точки зору мовного рівня співрозмовника засоби вираження та створювати атмосферу довіри та злагоди в спілкуванні.
- 3) По своїй формі та властивостям, паремії – стійкі лаконічні вирази, що мають форму речення, складені зі словосполучень або фраз, та несуть у собі завершену думку. Також з них можуть утворюватися фразеологізми, способом відокремлення декількох лексем, не втрачаючи при цьому значення самої паремії.

РОЗДІЛ 2. ІЗОМОРФНІ ТА АЛОМОРФНІ РИСИ ПАРЕМІЙ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

2.1 Походження паремій корейської та української мов

Як вже було згадано, паремії це мовне надбання суспільства. Кожна країна та її народ має свій оригінальний історико-культурний досвід. З розвитком мови та культури почали з'являтися різні вирази, що могли б передавати досвід наступним поколінням.

Для багатьох народів поняття або історії, що вони хочуть висловити за допомогою прислів'я чи приказки майже однакові, але кожна країна створює їх по різному, опираючись на свій культурний спадок, традиції та повсякденне життя. Тому зачасту багато прислів'їв схожі по своєму значенню. І навіть, якщо їх буде читати не носій певної мови та культури, з якої походять ці паремії, він все одно зрозуміє сенс виразу. Але є й випадки, коли паремії схожі не тільки за значенням, а й структурно за переліком використаних у них лексем. Так наприклад українське прислів'я «Мовчання – золото, але інколи слово – срібло» схоже з корейським прислів'ям «고요는 금이요 말은 은이다» не тільки за значенням, а й за використаними словами. Обидва прислів'я вказують на те, що треба змовчати коли це потрібно, але й іноді потрібно щось сказати. Інший приклад – «Кров своя береже, аби чужа не пролилася» та «피가 되어 말어도 친구다». Обидва прислів'я вказують на те, що родинні зв'язки є найважливішими, але корейське прислів'я містить додатковий елемент у вигляді слова 친구, що розширює його зміст.

Українські та корейські прислів'я та приказки мають різноманітні теми, які вони охоплюють. Деякі теми є спільними для обох мов, тоді як інші є унікальними для кожної мови.

Українські прислів'я та приказки охоплюють такі теми, як сім'я, дружба, любов, праця, гроші, здоров'я, моральні цінності та ін. Серед корейських прислів'їв та приказок переважають такі теми, як родина, дружба, праця, виховання, мудрість, культура та ін. В багатьох випадках українських та корейських паремій можуть

перетинатися, але зазвичай мають свої особливості, що відображають культурні та історичні реалії кожної країни. Так, українські прислів'я про війну та інші політичні події частіше спрямовані на вираз моральних цінностей та правдивості, тоді як корейські прислів'я більш спрямовані на сприйняття світу та виховання молодших поколінь.

Через те, що Україна на Корея на шляху до розвитку переважно займалась таким аспектом праці як землеробство, тому й кількість паремій на цю тему значно переважає інші. Наприклад, до них відносяться такі корейські прислів'я, як: «노랑땅을 파라, 푸른하늘을 바라봐라» – «Копайте жовту землю та дивіться на блакитне небо», «갓심은 쌀은 물이 많이 들어야 밥이 맛있다» – «Щоб рис добре виріс, йому потрібно багато води», «걸작은 고생의 결실이다» – «Велика праця приносить великий успіх», «쌀밭에서 일어난 일은 쌀밭에서 해결하라» – «Проблему, що виникла на рисовому полі, потрібно вирішувати на рисовому полі». А також такі українські прислів'я, як: «На господарстві вся справа - від зерна до хліба», «Лінивому поле не плодить», «Землю випробуй, а людину завжди», «Хто землю знати не хоче, той ніколи не зіб'є багатства», «Краще на землю взірвати, ніж землю загубити», «Щоб в жито глядіти, треба на рік вперед міряти».

Також однією з популярних тем паремій є боротьба добра зі злом, та справедливість. Тема землеробства тут також має свої корені через часи класової нерівності та інколи навіть рабства. Наприклад такі корейські прислів'я як: «남의 등을 굽어먹고 산다» – «Живе на чужому горбі», «관복 입은 도둑이다» – Злодій в чиновницькому одязі». В також такі вирази про несправедливість по відношенню до бідняків від заможного класу суспільства, та надію на їх покарання від правителя, як: «양반은 밥 먹을 줄 알지 농사 중한줄 모른다» – «Янбани тільки й знають, що рис їсти, а про важливість землеробства ні», «민중들은 위정자를 해나 달과 같이 우러러본다» – «Народ дивиться на правителя, як на сонце та місяць». В українській мові ця тема також доволі поширена. Так існують такі паремії, як: «Несправедливо ловлять, несправедливо кують», «Хто бере у сироти, той і до Бога не молиться», «Буває і в хаті кут, де кріпацькі руки трудяться, а пани живуть на багатствах», «Не гнівайся на долю, гнівайся на свої руки, які не трудяться», «На землі праведність не всюди буває, але

кожен повинен робити свою частину роботи правильно», «Ніхто не народжується рабом, але доля може втягнути людину в безвихідну ситуацію», «Не все золото, що блищить, і не все щастя велике», «Правда завжди перемагає, але на це може піти багато часу».

Також, як в корейській так і українській мові існує багато прислів'їв про любов до Батьківщини та її цінність в житті людини. Багато з них виникло через безперевні війни, які торкнулись країн. Наприклад такі корейські прислів'я, як: «고향의 봄을 보면 가슴이 먹먹해진다» – «Коли я бачу весну в рідному місті, мені стає важко на серці», «먼 나라에서 태어난 자는 어디서든지 고향을 그리워한다» – «Ті, хто народився десь десь далеко в іншій країні, тужать за батьківщиною, де б вони не були», «한 나무라도 서러운 고향이 그리워진다» – «Навіть одне дерево нагадує людині про її кохану Батьківщину», «몸은 떠나도 마음은 고향에 남는다» – «Навіть якщо тіло йде, серце залишається на Батьківщині», «고향이 바다면 나는 그 바다의 소금이 되리라» – «Якщо моя Батьківщина – море, то я стану сіллю цього моря». Та такі українські паремії, як: «Батьківщина — це той край, де ростуть твої коріння», «Кріпко люби свою землю, бо вона дає тобі життя», «Краще народився одного разу в Україні, ніж народитися двічі в іншій країні», «Хто любить свою батьківщину, той не втратить свою ідентичність», «Батьківщина – це край, де кожен метр землі заритий нашими предками», «Батьківщина – це святе поняття, яке треба шанувати і любити», «Коли любиш свою батьківщину, то бачиш у ній красу і незвичайність», «Батьківщина – це не тільки місце на землі, це наша історія і культура».

Ще однією найбільш вживаною темою прислів'їв є побутове життя людей. До складу таких паремій входять прислів'я та приказки про моральні цінності, сім'ю, женитьбу, виховання дітей, взаємовідносини між старшим та молодшим поколінням і те, чому важливо поважати старших. Наприклад такі корейські паремії, як: «가는 말이 고와야 오는 말이 곱다» – «Якщо ти говориш добрі слова, то добрі слова до тебе й повернуться», «백지장도 맞들면 낫다» – «Навіть папір стає корисним, якщо його скласти вдвоє», «가정의 평화가 나라의 평화다» – «Мир у родині означає мир в країні», «가까운 이웃이 먼 친척보다 낫다» – «Сусід, що близько краще за далекого родича», «오늘은 나누어 가지고 내일은 모아 가지라» – «Сьогодні ділимося, а завтра збираємо»,

«예의가 바로 인간미이다» – «Ввічливість – це людяність», «내가 가진 것을 다른 사람과 나누면 두 배로 즐길 수 있다» – «Я можу насолоджуватися своїм володінням удвічі більше, якщо ділюсь з іншими». А також такі українські паремії, як: «Де багато сліз проливалось, там і пшениця родилась», «Сім'я - куточок раю на землі», «Любов - це колиска сімейного життя», «Сім'я - це не тільки кровні зв'язки, а й родинне духовенство», «Сім'я - це той палац, де завжди вітається твоє повернення».

2.2. Спільні та відмінні структурні і семантичні ознаки корейських і українських паремій

Значення та посил паремій відображають у собі вікові надбання народних традицій. Їх різноманітність ґрунтується на словесно-художній системі культури мови певної країни. Вони створені за допомогою образотворчих засобів розмовної мови, усної народньої творчості та інших аспектів мовлення в повсякденному житті.

Хоча специфіка корейських паремій на основі синтаксичної та морфологічної структури не має обширних досліджень на даний момент, але деякі моменти ми можемо виділити. Наприклад в пареміях майже не зустрічається суфікс 들 та часто не вживаються відмінкові закінчення, так як корейські одиниці прагнуть до лаконізму виразу. Наприклад, у прислів'ї «천리 길도 한 걸음부터 시작된다», слово "한" означає "один", але відсутній закінчений відмінок, що відповідає українському "одного".

Синтаксична структура корейських паремій безпосередньо пов'язана з стилем, так їх головною метою є повчання іншого, та передача правильних дій та настанов.

Як вже говорилося раніше, паремії це речення, що несуть у собі закінчену думку та синтаксично подільні. Як в корейській, так і українській мові, вони можуть бути прості та складні. Наприклад такі прості односкладні одиниці корейських паремій як: «미운 놈은 외로워라» – «Зла людина завжди самотня», «고목에 꽃이 폈다» – «Зацвіло старе дерево», «신보다 호랑이 더 크다» – «Тигр більше гори». Та українські варіанти: «Не вчи ученого», «Як грім з ясного неба», «Чужим добром не забагатієш», «За річку годі хвалити місто», «Переплив море, а в калюжі втопився», «На кого схоче,

на того й нападе», «Яке частування, таке й дякування», «До Божого дару з чортовими ногами».

В корейській мові хоч і переважають односкладні паремії, також зустрічаються і двоскладні. Наприклад такі корейські одиниці, як: «물 좋고 마음좋은 곳에 나무도 잘 자란다» – «Де добра вода та гарний настрій, там і дерева ростуть добре», «가시 나무에 가시가 난다» – «На колючому дереві колючки ростуть», «말리의 길도 한 거름으로 시작 된다» – «Дорога в десять тисячі лі починається з першого кроку».

В різноманітті ж паремій української мови переважають двоскладні одиниці, наприклад: «Ситий голодного не розуміє», «Пани б'ються, а на хлопах шкура тріщить», «Теля не реве – корова не чує», «На мертвого собаки не брешуть», «Життя біжить, як музика дзвенить», «Щасливому сонце світить, а нещасному й місяць не блистить», «Бджола летить на любий цвіт», «Куди серце лежить, туди й оке біжить».

Як в корейській, так і українській мові серед односкладних речень переважають узагальнено особові, в яких присудок виражається формою другої особи однини теперішнього чи майбутнього часу, але не називається виконувач дії, так як дія може виконуватися будь ким. Такі паремії зазвичай передають якусь настанову не тільки одній людині, а суспільству в цілому. Наприклад такі корейські варіанти, як: «굵은 게도 발을 떼고 먹어라» – «Навіть смаженого краба їж обірвавши клешні», «무른 감도 쉬어가며 먹어라» – «І м'яку хурму їж не поспішаючи», «돌다리도 두드려 보고 건너라» – «Навіть через кам'яний міст переходь лише після того, як постукаєш по ньому». Та такі українські варіанти, як: «Як посієш, так і пожнеш», «Якщо хочеш щось зробити добре, зроби це сам», «Кожен за себе і Бог за всіх», «Своя голова – золота», «Найбільша мудрість - це знати свої обмеження», «Краще бути багатим і здоровим, ніж бідним і хворим», «Краще бути самому, ніж у поганій компанії», «Легко зламати, важко залікувати», «Любиш кататися - люби й саночки возити», «Не кажи гоп, поки не перескочиш».

Щодо складних типів речень у пареміях, в корейській мові вони переважно утворюються за допомогою таких закінчень дієслова, як: 니까, 면, 자, 면서, 고, 며, 다가. В більшості випадків вони мають значення зв'язку або протиставлення. В українській ж мові, частини такого речення зазвичай поєднуються за допомогою таких

сполучників сурядності, як: і, й, також, але, зате, або, та. Наприклад такі корейські одиниці, як: «지렁이도 밟으면 꿈틀한다면서» – «Навіть черв'як звивається, коли на нього наступити», «참새가 홀아비 잡으면서 새끼는 날고 있다» – «Поки синиця ловить комаху, її пташеня вже літає», «말없이 떠나면 소리 없이 온다» – «Якщо ти виходиш нічого не говорячи, то й приходиш назад беззвучно». Та такі українські паремії, як: «Не роби добра, щоб тобі зло не було, і не квапся до зла, щоб добра не втратити», «Багато уміти - значить багато вартий, і злого на нього ніхто не скаже», «Гроші - не все, але без грошей – ніщо», «Довго готував, а смакота короткою стала», «Робота людей - багатство країни, а лінь - її біда», «На чужій хаті й свічка горить, а на своїй хаті темно», «Мудрість народу - вічна, а тлумачення вчених – змінюються».

Якщо ми говоримо, про семантичні особливості корейських та українських паремій, виникає питання, а чому ж вони так схожі за значенням, якщо корейська та українська мови навіть не належать до однієї групи? Так як у більшості випадків, значення паремій співпадають в культурах тих країн, що розвивалися поруч, або знаходяться в одній мовній сім'ї. Особливо народи, де довго існувало соціальне нерівенство, за якого було створено дуже багато паремій про суспільні відносини бідного та багатого. Справді, прислів'я української та корейської мови можуть відрізнитися за своїм змістом, оскільки кожна культура має свої унікальні цінності та світогляд. Тому не завжди можна знайти прями аналоги між пареміями різних культур. Але, навіть у сильно віддалених один від одного країнах є буває дуже багато спільних за значенням паремій.

В першу чергу – це ефект того, як на людину впливають фактори реальності. Більшість з таких паремій містять у собі контекст природних явищ, та звичайних людських моральних цінностей. В даному випадку головна схожість між пареміями корейської та української мов виділяється у тому, що вони описують певну життєву ситуацію, що не є оригінальною для кожного народу, а розповсюджена по всій земній кулі. Так наприклад прислів'я «한 킁의 쌀로 만 킁의 밥이 생긴다» – «З одного насіниння ростуть десять тисяч дерев» має схожий аналог українською мовою - "З одного зерна ростуть тисячі колосків". Обидва прислів'я відображають ідею того, що мала

початкова річ може дати великий результат, якщо з нею правильно обходитись та розвивати її.

Аналогом корейського прислів'я «선생님 한분을 가치 있게 여기면 백문을 가지러 간다» – «Що одного вчителя збережеш, того ста учнів навчиш» може бути українське прислів'я «Один учитель може змінити все життя», або інший варіант вжитку «Один учитель - тисячі учнів». Обидва прислів'я відображають важливість ролі вчителя в житті учнів та їх подальшому успіху.

Інколи бувають і випадки, коли прислів'я української мови передає тільки частину значення корейського і навпаки. Таке явище зустрічається насамперед в складних типах речення з двома основами. Наприклад прислів'я «남의 초상에 단지» – «Ріже пальця, щоб вилікувати чужих батьків» означає, що людина робить та віддає уваги занадто багато для чужих людей. Так українське прислів'я «В чужій монастир не ходять зі своїм правилом», що має значення того, що людина занадто сильно втручається в чийсь справи, передає лише частину значення корейського.

2.3 Ритмічність та рима в корейських та українських пареміях

Так склалося, що наш мозок краще запам'ятовує інформацію, що подана римовано, та може бути ритмічно прочитана. В пареміях цей ритм досягається за допомогою співзвуччя, наголосів та певним синтаксичною побудовою.

Корейські паремії як раз відрізняють своєю ритмічністю, що дозволяє людям запам'ятовувати їх швидше, для безперешкодного відтворення під час мовлення.

Головним засобом ритму в корейських пареміях є чітке відділення синтаксичних частин паузою. Наприклад така одиниця, як: «나는 건너봐야 알고 사람을 지내봐야 안다» – «Річку пізнаєш коли перейдеш через неї, а людину коли поживеш з нею». Після дієслова *알다* в мовленні робиться пауза, що й відмежовує одну частину паремії від іншої та сприяє кращому розумінню її сенсу, а також додає до неї ритм, задля кращого запам'ятовування. Так наприклад в українському прислів'ї «На чужому злість - та й сльози, на своєму - та й радість» пауза робиться після слова

сльози, але так як на письмі використовується пунктуаційний знак коми, то навіть не носіями мови пауза робиться інтуїтивно.

Ця схема використовується і в складних пареміях, таких як «천 인이 찌지면 천 금이 놓고 만 인이 찌지면 만 금이 놓는다» – «Тисяча людей видихне – розплавиться тисяча золота, десять тисяч видихнуть – розплавиться десять тисяч золота». В живому мовленні, частини цієї паремії будуть відділяти так: «천 인이 찌지면 / 천 금이 놓고 / (після цього йде трохи довша пауза, ніж та що знаходиться між двома словосполученнями у першій частині речення) / 만 인이 찌지면 / 만 금이 놓는다». Аналогічно поділяється паремія «꽃은 웃어도 소리가 없고 새는 울어도 눈물이 없다» – «Квіти сміються, та сміху не чути, пташки плачуть, та сліз не видно»: «꽃은 웃어도 / 소리가 없고 // 새는 울어도 / 눈물이 없다». По такому ж принципу ділиться українська паремія «Бачиш - не лізь, не знаєш - не кажи, не роби - не гадай». Але так як в українській мові паузи виділяються на письмі комами, інтонаційно поділити її простіше.

Головним засобом створення ритмічності в корейських пареміях є використання в них засобів ритмізації, властивих корейській мові: голосні в складах різняться за довготою, а головною ритмічною одиницею виступає склад.

Також важливим засобом ритму є і паралелізми з повтореннями. Лексичні та граматичні повторення посилюють інтонаційну виразність паремії, наприклад: «잘 되면 제 탈 못 되면 조상 탈» – «Повезло – приписав як свою заслугу, не повезло – винні предки», «쇠 힘은 쇠 힘이요 새 힘은 새 힘이라» – «У бика сила бика, у пташки сила пташки». Та такі українські варіанти з повтореннями, як: «Квіти квітуть, вода водить, а людина розмовляє», «Страх - то не страшна річ, а страх перед страхом - страшна річ», «Хто сам не сіє, той не жне, хто сам не працює, той не їсть».

Неабиякою мірою ритмічності та виразності корейських паремій сприяє і чудово розроблена фонетика, майстерне використання звукових повторів: алітерацій та асонансів.

Також використовуються різні форми тавтології, а особливо омонімічна, що виражається у повторі слів або їх частин, що співпадають по звучанню, наприклад в

такій паремії, як: «사람이면 사람인가 사람이라야 사람이지» – «Не та людина, що людиною уродилась, а та що стала».

Велику роль у прислів'ях і приказках відіграє рима, яка підкреслює ритмічний лад мови, виділяючи кінці ритмічних одиниць, надає промови відоме благозвучність, водночас вона посилює в пареміях певні смислові моменти, оскільки зазвичай у риму потрапляють найбільш важливі та значні слова висловів, які і виділяються у ньому завдяки рими.

Якщо ми говоримо про риму, то в корейській пареміях вона майже завжди відсутня. А от в українській мові трапляється доволі часто. Вона відіграє велику роль у пареміях, тому що підкреслює ритмічний лад мови, виділяючи кінці ритмічних одиниць, надає мовленню благозвучність та водночас посилює в пареміях певні моменти сенсу одиниці, оскільки зазвичай у риму потрапляють найбільш важливі та значні слова висловів, які завдяки цьому і виділяються. Рима у пареміях спеціально використовуються, оскільки виділяють найбільш значні у смисловому відношенні слова, куди, зазвичай, падає логічний наголос, наприклад: «Хто рано встає, тому Бог дає», «Собака собакою остане, хоч і хвоста не стане», «Літо дає коріння, а осінь насіння», «На кожну гадюку держи крепко руку».

Висновки до Розділу 2

Виділяючи головне, можна зробити такі висновки:

- 1) Походження українських та корейських паремій пов'язане з культурою та історією народів, які їх створили. Важливим фактором формування українських паремій була історична ситуація на території України, зокрема боротьба за незалежність та відновлення державності, а також національне відродження. Багато прислів'їв мають патріотичний підтекст та спонукають до дії в інтересах рідної країни. Щодо корейських паремій, то вони сформувалися на тлі давньої історії та культури корейського народу. Багато з них мають корені в конфуціанській філософії, яка була широко поширена в Кореї. Також важливим фактором була вплив буддизму та традиційного

шаманізму на формування корейських паремій. Загалом, українські та корейські паремії мають свої корені в культурі та історії народів, які їх створили, тому вони можуть мати схожість у значенні та формі, але в той же час відрізнятися в деталях та використанні.

- 2) Серед корейських паремій переважають паремії з простим односкладним типом речення, серед українських ж зі складним підрядним.
- 3) Головним засіб запам'ятовування паремій, та легкого відтворення у мовленні – використання засобів ритмічності та римування. Римування в корейських пареміях майже відсутнє. Ритмічність досягається паузами між синтаксично подільними частинами речення.

ВИСНОВКИ

Отже, проаналізувавши отримані результати, ми можемо зробити такий висновок:

- 1) паремії – це лексичні засоби мови у формі коротких висловів або речень, які містять в собі загальноприйняті істини, моральні та етичні принципи, норми поведінки, філософські ідеї та життєві правди. Вони використовуються в мовленні як засіб передачі думок, ідей та настанов, а також для опису ситуацій і подій. Паремії мають велике значення в культурі та літературі різних народів, оскільки вони передають традиції і погляди поколінь.
- 2) Лексичні засоби мови - це всі слова, словосполучення, терміни, які використовуються в мовленні для вираження певних понять, ідей, предметів тощо. Лексичні засоби мови дозволяють людині комунікувати, виражати свої думки та ідеї, описувати світ навколо нас. Наприклад, українські лексичні засоби мови можуть бути українськими словами, які виражають поняття, або запозиченими з інших мов слів, які мають певне значення та вживаються в українському мовленні.

Головним лексичним засобом мови є слово, що має такі ознаки:

1. значення
  2. відтворюваність
  3. цільність
  4. комунікативність
  5. лексико-граматична закріпленість
  6. ідіоматичність
- 3) Поняття слова – це його семантична основа, але цим його значення не обмежується, так як завдяки конотації слів у нього з'являються інші значення, які утворюються за допомогою стилісичних асоціацій, експресією або граматично.
  - 4) Конотація – це додаткове, часто емоційне значення слова, яке його використання асоціює з певними поняттями, емоціями, стереотипами тощо.

Конотація може змінювати основне, лексичне значення слова, надавати йому позитивний або негативний відтінок. Позитивна конотація виникає коли слово пов'язане з приємними асоціаціями. Негативна ж – з неприємними. Нейтральна конотація виділяється ж тоді, коли слово не викликає ніяких емоцій, при використанні, чи читанні. Вживання конотації може бути як індивідуальною, так і загальною. Емоційного забарвлення йому додає конотативний компонент.

- 5) Конотативний компонент - це той аспект значення слова, який пов'язаний з його емоційно-оцінним забарвленням або з асоціаціями, які виникають в розумінні людей певного слова. Цей компонент може бути пов'язаний з емоціями, почуттями, стереотипами, культурними уявленнями тощо, і може відрізнятися в залежності від культурних і лінгвістичних контекстів.
- 6) Головний конотативний компонент – це емоційність. Вона визначає їхню емоційну забарвленість або емоційне звучання. Емоційність може бути викликана не тільки самим словом, але і його контекстом та способом вимови. З емоційністю тісно пов'язаний компонент оцінки.
- 7) Оцінка є одним з конотативних компонентів, що відображають емоційне ставлення до об'єкта. Оцінюючи об'єкт, людина висловлює своє ставлення до нього, виражає свою думку про нього. Оцінка може бути позитивною, негативною або нейтральною. У мовленні оцінка виконує важливу комунікативну функцію, оскільки допомагає передати інформацію про те, що мовець вважає важливим або незначним, бажаним або небажаним, правильним або неправильним. Оцінка може бути виражена за допомогою лексичних засобів, таких як прикметники, дієслова тощо.
- 8) Образність як конотативний компонент містить приховане порівняння однієї речі з іншою, переносючи метафоричні властивості.
- 9) Словосполучення - це один з основних елементів мови, який складається з двох або більше слів, що сполучаються за певними граматичними правилами. За структурою словосполучення поділяються на прості, що складаються з головного слова, та слів означень, та складні, що складаються з головного

слова, кількох слів означень та інколи додаткових словесних елементів. За ступенем стійкості вони поділяються на вільні, в яких зміна лексем відбувається без перешкод, та стійкі, або ж фразеологізми, в яких лексеми не можуть бути замінені іншими. З цього можна зробити висновок, що головною семантичною особливістю фразеологізма є цільність та незмінність значення, що воно виражає.

- 10) Порівнюючи фразеологізми з вільними словосполученнями виділяємо три головні особливості:
  1. значення лексем у фразеологізмі спільне для всіх складників
  2. усталений порядок лексем
  3. метафоричність в семантиці
- 11) Паремії на відміну від фразеологізмів мають форму речення, з яких можуть утворюватись фразеологізми через виділення з цілої паремії певного словосполучення, що в результаті має те ж значення, що й паремія.
- 12) Головна відмінність паремій від фразеологізмів – форма завершеного речення, та судження як значення.
- 13) На відміну від словосполучень, лексеми паремій не завжди мають своє власне семантичне значення.
- 14) Через неоднозначні властивості паремій, пропонується відносити їх до спеціального пареміологічного рівня мови.
- 15) При розмежуванні приказок та прислів'їв, головною ознакою розмежування є наявність у прислів'їв переносного значення, чим часом як приказки зазвичай його не мають. Афоризми також можуть перетворюватись на прислів'я та приказки, якщо втрачається їх автор.
- 16) Походження корейських та українських паремій бере початок з культурного спадку та історії народів, їх повсякденного життя та традицій. Найбільш розповсюджені теми паремій – землеробство, природні явища, боротьба добра зі злом, протистояння між бідними та багатими, любов до Батьківщини, побутове та сімейне життя.

- 17) Синтаксична структура корейських паремій пов'язана з стилем та метою повчання іншої людини.
- 18) Як в корейській так і українській мові паремії можуть бути простими та складними. В корейській мові переважають односкладні паремії, але також зустрічаються двоскладні. В українській ж мові переважають двоскладні. Серед односкладних паремій в обох мовах переважає узагальнено-особовий тип, який передає настанову людству загалом.
- 19) Схожість значень деяких паремій корейської та української мов зумовлені тип, що вони утворені на основі природних явищ, та побутових ситуацій, що знайомі усім людям на земній кулі. Також в деяких випадках паремія однієї мови може передавати неповний зміст паремії іншої мови, зберігаючи лише частину значення.
- 20) Через здатність мозку краще запам'ятовувати римовані та ритмічні вирази, паремії української та корейської мов прагнуть лаконічності та ритму в мовленні.
- 21) Головний засіб ритмічності паремій – це виділення повноцінних синтаксичних частин паремії про промові паузою. Це сприяє кращому розумінню, та запам'ятовуванню одніці.
- 22) Головною ритмічною одиницею корейських паремій виступає склад.
- 23) Головний засіб ритмізації в корейській мові – корегування довжини голосних звуків у складах.
- 24) Також важливий засіб ритму – використання паралелізму з повтореннями, що підкреслюють інтонаційну виразність паремії.
- 25) В корейських пареміях ритмічність також здобувається завдяки використанню звукових повторів – алітерацій та асонансів.
- 26) Також використовується тавтологія. В більшості випадків – омонімічна. Слова або їх частини, що мають однакове звучання повторюються задля більшої ритмічності паремії.
- 27) Рима в корейських пареміях майже відсутня. Бувають лише поодинокі випадки.

28) В українській мові римування паремій відіграє значну роль, так як виділяє певні головні моменти сенсу паремії, на які має звертатись увага.

АНОТАЦІЯ

“한국어와 우크라이나어 속담의 구조적 특징과 의미에” 관한 학기말 논문이다. 이 작업의 목적은 한국과 우크라이나 속담의 유사점과 차이점을 이해하고 언어 시스템에서 그들의 위치를 결정하는것이다. 이 논문은 한국어와 우크라이나어의 속담의 주요 특징을 설명하고 그 구조와 의미를 비교했다. 이 논문은 또한 속담과 유사한 다른 언어 수단을 고려한다. 작업 결과 두 언어 속담의 주요 특징에 대한 정보를 얻었고 언어의 다른 부분과의 관계 특징이 발견되었다. 또한 한국어 속담과 우크라이나어 속담의 유사점과 차이점을 살펴보았다.

속담, 금언, 격언, 관용어구, 잠언, 언어학.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Багмет А., Дащенко М., Андрущенко К. (2002). *Збірка українських приказок та прислів'їв: репринтне відтворення видання 1929 року*. Київ: Техніка.
- Булашев Г. О. (1993) *Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях. Космогонічні українські народні погляди та вірування*. Київ: Довіра.
- Дуденко О. В. (2002). *Номінативна та комунікативна природа українських паремій*. (Дис. канд. філол. наук). Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини, Умань.
- Єрмоленко С. С. (2006). *Мовне моделювання дійсності і знакова структура мовних одиниць*. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго.
- Жайворонок В. В. (2005). *Символіка народного та авторського (крилатого) слова й виразу*. Мовознавство, 1, 138-147.
- Калиновський Ю. Ю. (2006). *Приказки та прислів'я як індикатори повсякденної правосвідомості*. Гуманітарний часопис, 3, 75-85.
- Колоїз Ж. В. (1996). *Структурно-функціональні різновиди усталених конструкцій у мові публіцистики Сергія Єфремова*. (Дис. канд. філол. наук.). Криворізький держ. педагогічний інститут, Кривий Ріг.
- Колоїз Ж. В. (Ред.). (2014). *Українська пареміологія*. Кривий Ріг: КПІ ДВНЗ «КНУ», с.224.
- Коцюба З. Г. (2009). *Паремії як об'єкт етнолінгвопсихологічного дослідження*. Мовознавство, 2, 34-47.
- Мокієнко В. М. (2000). *Значення української пареміології для історико-етимологічного аналізу слов'янських прислів'їв і приказок*. Мовознавство, 1, 9-21
- Пазяк М. М. (1984). *Українські прислів'я та приказки : проблеми пареміології та пареміографії*. Наукова думка, с.199
- Пирогов В. Л. (2003). *Структура і семантика паремійних одиниць японської, англійської, української та російської мов : типологічний та лінгвокультурологічний аспекти*. (Дис. канд. філол. наук.). Київський національний лінгвістичний університет, Київ.

Сухомлинський В. О. (1951). *Робота над усною народною творчістю у літературному гуртку.*

김도환. (1995). *한국 속담 활용 사전.* 향울 아카데미, 부산.

김성배. (1983). *속담, 한국의 민속.* 서울 집문당, 서울.

서정수, 정 달영. (1998). *세계 속담 대사전.* 서울 한양 대학교 출판사, 서울.

최창렬 1999, *우리 속담 연구.* 일지사, 서울.

이승녕. (1995). *국어 대사전.* 동아출판사, 서울.

고정옥. (1954). *조선 속담 집.* 국립출판사, 평양.

고정옥. (1957). *조선 속담 연구.* 국립출판사, 평안.